

Sygn. akt II 720/16

PR 2 Ds. 633.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Natalia Bonowicz

Protokolant : Paulina Szewczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Inowrocławiu

po rozpoznaniu w dniu 22.12.2016 roku, s p r a w y

M. W. syna S. i E. zd. J. , urodzonego (...) w I., zam. (...), (...), PESEL: (...)

oskarżonego o to, że :

w dniu 31 marca 2016r. w miejscowości R. gm. Z. na drodze wojewódzkiej (...), kierował motorowerem m-ki R. o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, gdzie przeprowadzone badania na urządzeniu (...) wykazały: I próba godz.: 20:26 – 0,63mg/l, II próba godz.: 20:28 – 0,63 mg/l i III próba godz.: 20:46 – 0,61 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu za sygn. akt II K 262/10 z dnia 16.06.2010r. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przy czym czynu zarzucanego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej za czyn z art. 178a § 1 kk i 244 kk, wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu sygn. akt II K 262/10 z dnia 16.06.2010r., którą odbywał w okresie od 20.01.2012r. do 21.12.2012r.

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

orzeka

1. oskarżonego **M. W.** uznaje za winnego przestępstwa z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnionego w sposób opisany wyżej z tym ustaleniem, że czynu tego dopuścił się również w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo objęte wskazanym wyżej wyrokiem, który to zakaz obowiązywał w okresie od 09.11.2010 r. do 29.06.2016 r. z wyłączeniem okresu pozbawienia wolności oskarżonego od 10.04.2011 r. do 26.04.2013 r. i za to na podstawie art. 178a § 4 kk skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 (dziesięć tysięcy) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,
3. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,
4. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i na podstawie art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. 1983r. Nr 49 poz.223 z późn. zm.) zwalnia go od obowiązku uiszczenia opłaty.

SSR Natalia Bonowicz

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zebranego w sprawie i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 marca 2016 r. ok godziny 20.15 funkcjonariusz policji P. W., pełniący służbę na terenie gminy Z. wraz ze S. W. w okolicy posesji nr (...) w miejscowości R. w ramach pełnionej służby zatrzymał do kontroli drogowej przy motorower o nr rej. (...). Kierującym okazał się mieszkaniec R. M. W.. Podczas wykonywanych czynności służbowych w trakcie kontroli z udziałem M. W. była wyczuwalna woń alkoholu z ust kontrolowanego. Następnie M. W. został przewieziony do Posterunku Policji w Z. i przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na urządzeniu (...). Wynik był dodatni: I badanie o godz. 20:26 wynosiło 0,63 mg/l, II badanie o godz. 20:28 wynosiło 0,63 mg/l, III badanie o godz. 20:46 wynosiło 0,61 mg/l. M. W. wręczono wezwanie do Posterunku Policji w Z. po wytrzeźwieniu, po czym dowieziono go do miejsca zamieszkania i przekazano wraz z motorowerem pod opiekę brata.

W dniu 16 czerwca 2010 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu II Wydział Karny wydał wyrok w sprawie o sygn. akt II K 262/10, w którym uznał M. W. za winnego popełnienia czynu z art. 178a § 1 kk i za czyn z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, za które wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby, środek karny w zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, świadczenie pieniężne w wysokości 50 zł oraz grzywnę w rozmiarze 30 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 zł. Powyższy wyrok uprawomocnił się dnia 23 czerwca 2010 r. M. W. w dniu 7 grudnia 2010 r. wykonał karę grzywny, natomiast w dniu 21 lutego 2011 r. wykonano świadczenie pieniężne. Postanowieniem z dnia 17 listopada 2011 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności a M. W. zarządzoną do wykonania karę pozbawienia wolności wykonał w dniu 21 grudnia 2012 r.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie wyjaśnień oskarżonego M. W. (k.18-19, k. 52-53, k. 73-74), zeznań świadka P. W. (k.41), zeznań świadka S. W. (k. 75), protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k. 2), świadectwa wzorcowania (k.3), danych o karalności (k. 6-13), odpisów prawomocnych wyroków (k. 35, k.45, k. 46, k.47-48).

Oskarżony M. W. przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym po przedstawieniu mu zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż w dniu 31 marca 2016 r. w miejscowości R. pod sklepem wypił dwa piwa. Po wypiciu w/w piw oskarżony wsiadł na skuter i pojechał do domu. Nie czuł się źle, odległość ze sklepu do jego domu wynosiła około 500 metrów. Oskarżony wyjaśnił, że żałuje tego, co zrobił. Zaznaczył, że wiedział, że miał wcześniej wyrok za kierowanie w stanie nietrzeźwości i odbywał w tym zakresie karę pozbawienia wolności. Oskarżony wyjaśnił, że nie ma aktywnego zakazu prowadzenia pojazdów, nie posiada również prawa jazdy, nie wyrabiał go po upływie wyroku. Oskarżony następnie oświadczył, iż zapoznany z treścią art. 335 kpk chce się dobrowolnie poddać karze. Zaakceptował proponowaną przez prokuratora karę w wymiarze 8 miesięcy bezwzględnej kary pozbawienia wolności, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10000 zł. Oskarżony oświadczył, iż karę tę przyjmuje i godzi się na nią, do Sądu został skierowany przez Prokuraturę wnioskiem w trybie art. 335 kpk, jednakże Sąd nie uwzględnił wniosku Prokuratora i zwrócił sprawę Prokuratorowi.

W dniu 7 listopada 2016 r. do tut. Sądu wpłynął akt oskarżenia przeciwko M. W. o to, że: w dniu 31 marca 2016 r. w miejscowości R. gm. Z. na drodze wojewódzkiej (...) kierował motorowerem marki R. o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, gdzie przeprowadzone badania na urządzeniu (...) wykazały – I próba godz. 20:26 0,63 mg/l, II próba godz. 20:28 – 0,63 mg/l i III próba godz. 20.46 - 0,61 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu za sygn. akt II K 262/10 z dnia 16-06-2010 roku za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, przy czym czynu zarzucanego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia co kary w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej za czyn art.178a § 1 i 244 kk, wyrokiem

Sądu Rejonowego w Inowrocławiu sygn. akt. II K 262/10 z dnia 16 czerwca 2010 roku, którą odbywał w okresie od 20-01-2012 do 21-12-2012 r. tj. o czyn a z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Oskarżony M. W. na rozprawie w dniu 22 grudnia 2016 r. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i podtrzymał swoje wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle całokształtu zgromadzonego i ujawnionego materiału dowodowego wina oskarżonego M. W. i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

Sąd dał wiarę przyznaniu się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu, gdyż jego wyjaśnienie w sposób zupełny koresponduje z całokształtem ujawnionego w sprawie materiału dowodowego, zwłaszcza z zeznaniami świadka P. W. i S. W., którym to Sąd dał wiarę w całości jako spójnym i logicznym. Sąd dając wiarę zeznaniom tych świadków miał na uwadze, że świadkowie są osobami bezstronnymi i nie zainteresowanymi rozstrzygnięciem w sprawie.

Sąd nie ma żadnych wątpliwości, że w dniu objętym zarzutem oskarżony M. W. kierował motorowerem marki R. o nr rej. (...).

Nie budzi również wątpliwości to, że oskarżony kierował motorowerem znajdując się w stanie nietrzeźwości. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w przyznaniu się oskarżonego, a przede wszystkim w wyniku badania urządzeniem pomiarowym.

Samo zaś badanie zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy, a czynność należycie udokumentowana.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia pozostałych ujawnionych w sprawie dowodów nieosobowych nie była przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości sądu. Zostały one sporządzone poprawnie, kompleksowo i w sposób zgodny ze standardami rzetelnego postępowania, z tych też względów sąd nie odmówił im wiarygodności.

Reasumując, w ocenie Sądu wobec ujawnionego w toku posiedzenia materiału dowodowego wina oskarżonego M. W. nie budzi żadnych wątpliwości.

Sąd przechodząc do oceny prawnej w ramach czynu zarzucanego M. W. w akcie oskarżenia uznał go za winnego tego że: w dniu 31 marca 2016 r. w miejscowości R. gm. Z. na drodze wojewódzkiej (...) kierował motorowerem marki R. o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, gdzie przeprowadzone badania na urządzeniu (...) wykazały – I próba godz. 20:26 - 0,63 mg/l, II próba godz. 20:28 – 0,63 mg/l i III próba godz. 20.46 - 0,61 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu za sygn. akt II K 262/10 z dnia 16-06-2010 roku za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, przy czym czynu zarzucanego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej za czyn art.178a § 1 i 244 kk, wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu sygn. akt. II K 262/10 z dnia 16 czerwca 2010 roku, którą odbywał w okresie od 20-01-2012 do 21-12-2012 r. tj. o czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym przez osobę znajdującą się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Odnosi się ono do prowadzenia pojazdu, czyli wprawiania w ruch, kierowania, nadawania prędkości i hamowania zgodnie z jego konstrukcją i przeznaczeniem, w stanie zagrażającym bezpieczeństwu w komunikacji. Jest ono dokonane w momencie podjęcia jazdy. Przy czym w myśl art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Sprawca, który dopuszcza się tego przestępstwa narusza jednocześnie umyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone

w art. 45 ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym, w którym zabrania się kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu. Samo prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez kierującego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. Jest to przestępstwo formalne, a co za tym idzie dla jego zaistnienia nie jest konieczny jakikolwiek skutek. Przy czym subiektywne przeświadczenie, że w organizmie tego alkoholu już nie ma lub znajduje się tam jego niewielka ilość nie zwalnia od odpowiedzialności. Tak samo jak to, gdy przejechano niewielką odległość. Nie ma tu również znaczenia powód, z uwagi na który spożywano alkohol i prowadzono w stanie nietrzeźwości. Powyższe okoliczności mają jedynie wpływ na wymiar kary, którą może być kara grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2.

W art. 178a § 4 kk przewidziano surowszą odpowiedzialność dla kierującego pojazdem w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, który był uprzednio skazany za to przestępstwo albo za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się go w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Sprawca dopuszczający się tego czynu musi się liczyć z wymierzeniem kary pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Z kolei działanie w warunkach art. 64 § 1 kk polega na popełnieniu przez sprawcę skazanego za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślnie przestępstwa podobnego do tego, za które był już skazany. Sąd może wówczas wymierzyć mu karę przewidzianą za dane przestępstwo w wysokości do górnej granicy zagrożenia zwiększonego o połowę.

Należy podkreślić, że przepis art.178a§4 kk przewiduje odpowiedzialność niezależnie od tego czy sprawca odbył karę czy też nie oraz niezależnie czy zaistniał pięcioletni okres o jakim mowa w art.64§1 kk, skoro operuje sformułowaniem „prawomocne skazanie”. Przyjęcie jednak kwalifikacji z art.178a§4 kk nie wyłącza możliwości zakwalifikowania czynu także z art.64§1 kk jeśli zaistniały ku temu przesłanki.

Tymczasem oskarżony M. W. skazany był prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 16 czerwca 2010 roku (II K 262/10) za czyn z art.178a§1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbył, po zarządzeniu jej wykonania w okresie od 20.01.2012 r. do 21.12.2012 roku. Przypisanego mu zatem czynu mającego miejsce 31 marca 2016 roku dopuścił się w warunkach art.64§1 kk, co winno znaleźć odzwierciedlenie w podstawie skazania.

Zważywszy na okoliczność, że oskarżony spożywał alkohol w czasie bezpośrednio poprzedzającym jazdę, czuć było od niego woń alkoholu, z pewnością wiedział, w jakim znajduje się stanie. Mimo swojego stanu wsiadł na motorower i kierował nim, będąc uprzednio karany za to przestępstwo i dopuszczając się go w warunkach recydywy. Nie zaistniały tu jakiegokolwiek okoliczności wyłączające jego winę.

Wymierzając karę oskarżonemu kierowano się dyrektywami wymiaru kary wskazanymi w treści art. 53 kk, mając w szczególności na uwadze motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, stopień społecznej szkodliwości czynu, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dostosowanie dolegliwości kary do stopnia winy, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Dyrektywy te dzieli się na okoliczności obciążające i łagodzące.

Sąd ocenił stopień winy oskarżonego jako wysoki. Oskarżony jako osoba dorosła i w pełni świadoma podejmowanych zachowań wiedział lub zdawał sobie sprawę z konsekwencji swojego postępowania. Kierując motorowerem w stanie nietrzeźwości stwarzał zagrożenie nie tylko dla siebie, ale przede wszystkim dla innych uczestników ruchu. W wyniku popełnienia przestępstwa przez oskarżonego M. W. doszło do zagrożenia dobra prawnego w postaci bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a pośrednio życia, zdrowia i mienia jego uczestników. Powszechnie wiadomym jest bowiem, że kierowcy znajdujący się w stanie nietrzeźwości są częstą przyczyną wypadków komunikacyjnych,

w tym w szczególności wypadków śmiertelnych, stwarzając realne i poważne niebezpieczeństwo. Nadto oskarżony spożywał alkohol krótko przed tym jak wsiadł na motorower. Oskarżony powinien być świadomym faktu, że decydując się na kierowanie motorowerem niedługo po spożyciu dwóch piw może znajdować się w stanie nietrzeźwości. Fakt, że odległość pomiędzy sklepem w R. a domem oskarżonego wynosi tylko około 500 metrów nie została przez Sąd potraktowana jako okoliczność łagodząca. Nawet na tej niewielkiej odległości jaką oskarżony planował pokonać motorowerem pozostając w stanie nietrzeźwości, oskarżony stwarzał bowiem tak samo realne i poważne niebezpieczeństwo dla innych ludzi oraz dla siebie. Okolicznością obciążającą oskarżonego jest jego uprzednia wielokrotna karalność, w tym także za przestępstwo z art. 178a § 1 kk. Oskarżony M. W. ponosił konsekwencje swojego postępowania, w tym odbywając zarządzoną do wykonania karę pozbawienia wolności za czyn m.in. z art. 178a § 1 kk, a mimo to ponownie wszedł w konflikt z prawem, ponownie prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości. Okolicznością łagodzącą jest to, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu już na etapie postępowania przygotowawczego, nie utrudniając go w żaden sposób oraz jego postawa po popełnieniu przestępstwa tj. wykazana skrucha.

Mając powyższe na uwadze, Sąd doszedł do przekonania, że karą właściwą dla oskarżonego M. W., skazanego na podstawie art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, będzie wymierzona na podstawie art. 178a § 4 kk kara 8 miesięcy pozbawienia wolności. Zważywszy na okoliczność, że przestępstwo z art. 178a § 4 kk jest zagrożone karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, a z uwagi na popełnienie go w warunkach art. 64 § 1 kk istniała możliwość podwyższenia górnej granicy zagrożenia o połowę, a więc do 7 lat i 6 miesięcy, należy uznać, że orzeczona kara jest dla oskarżonego korzystna. Biorąc pod uwagę, że nie wyciągnął żadnych wniosków z dotychczasowej karalności, ponownie prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości, jedynie kara pozbawienia wolności, w dodatku bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, może spowodować, że wreszcie zmieni swoje postępowanie. Sąd miał na względzie obecną redakcję przepisu art. 69§ 1 kk, zgodnie z którą sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczone w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenie powrotowi do przestępstwa. Oskarżony popełnił zarzucane aktem oskarżenia przestępstwo w dniu 31 marca 2016 r., a więc w dniu, w którym był skazany prawomocnie na karę pozbawienia wolności, w związku z powyższym niedopuszczalnym byłoby warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej mu kary pozbawienia wolności. Niezależnie jednak nawet od obecnej redakcji przepisu art. 69§ 1 kk w ocenie Sądu i tak tylko kara bezwzględnej pozbawienia wolności w wymiarze 8 miesięcy spełni swą funkcję w zakresie prewencji ogólnej jak i funkcję represyjno – wychowawczą, tym bardziej, że oskarżony w czasie popełnienia przestępstwa był skazany na karę pozbawienia wolności korzystając nawet z warunkowego zwolnienia z okresu próby. Oskarżony był wielokrotnie karany, kilkakrotnie odbywał karę bezwzględną pozbawienia wolności, jednakże ponownie wszedł w konflikt z prawem. Takie zachowanie oskarżonego cechuje lekceważenie dla wyroków sądów.

Natomiast orzekając karę bezwzględną pozbawienia wolności w wymiarze 8 miesięcy Sąd dał oskarżonemu szansę w miarę szybkiego odbycia kary i powrotu na drogę zgodną z porządkiem prawnym.

Ponadto Sąd, na podstawie art. 42 § 3 kk, orzekł wobec oskarżonego M. W. dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych biorąc pod uwagę dotychczasową karalność za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Mimo orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów oskarżony nie zmienił swojego postępowania. Należy chronić użytkowników ruchu drogowego przed zagrożeniem, jakie może oskarżony dla nich spowodować. Orzeczony zakaz stanowi gwarancję, że oskarżony M. W. już nigdy nie narazi zdrowia, życia i mienia innych uczestników ruchu drogowego na poważne, a częstokroć nieodwracalne, skutki. Sprawcy, którzy ponownie kierowali pojazdem w stanie nietrzeźwości, powinni być eliminowani z grona uczestników ruchu drogowego i takie orzeczenie jest obligatoryjne. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmocnienia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości, przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się zasadom ruchu (wyrok SN z dnia 24.04.1982 r., V KRN 106/82).

Jednocześnie Sąd, na podstawie art. 43a § 2 kk, orzekł wobec oskarżonego M. W. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 złotych. Co prawda

oskarżony uzyskuje niewielkie dochody jednakże takie orzeczenie jest obligatoryjne i musi uczynić mu zadość. Oskarżony decydując się kierować motorowerem w stanie nietrzeźwości powinien liczyć się z konsekwencjami, w tym finansowymi swojego postępowania. Jeśli oskarżony nie będzie miał możliwości wykonać jednorazowo świadczenia pieniężnego, to może się ubiegać o umożliwienie mu rozłożenia tej należności na raty.

Sąd, na podstawie art. 624 § 1 kpk, zwolnił oskarżonego M. W. od kosztów sądowych w całości, którymi obciążył Skarb Państwa. Biorąc pod uwagę uzyskiwanie niewielkich dochodów i konieczność uiszczenia świadczenia pieniężnego, jak również zważywszy na wymierzoną mu karę bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, Sąd doszedł do przekonania, że obciążenie go tymi należnościami będzie bezzasadne.

SSR Natalia Bonowicz

Sygn. akt. II K 720/16

Zarządzenia

1. Odnotować
2. Odpis uzasadnienia doręczyć:
  - obrońcy oskarżonego
  - oskarżonemu
2. Za 17 dni lub z apelacją

SSR Natalia Bonowicz